

PAP JÓZSEF VERSEI

SÉRTŐDÉS NÉLKÜL

Zokszót
parány sérelmek miatt?
Azt nem!

Abból nem esznek.

Fenjék csak élesre
érveim élet!
Csorbán
mit kezdenék velük?

S csak egyszer veszthetek.

AZ ELSŐ HÓRA

Nem ejtesz meg, hó.
Bárcsak ne tudnám, mi vagy!
Turhás versanyag.

(1999. Cecília napján)

CLAUDICATIO

Öregségemre
mi minden nem ér: elhagy
akaraterőm.
Noha untatnak,
a kirakatok felé
fordít a lábam.

REGGELI FOHÁSZ

„A Nap még alszik.”
Fél hét. Azt latolgom,
keljek, aludjak?
Szónoki kérdés,
hisz már rég ébren vagyok:
elmém üzemel.
A gondolatnak
saját Napja van, önnön
fényében éled.
De a test, renyhe
szolga, parancsszóra vár:
fényöszökére.
Keljél hát fel, Nap:
indítsd be tagjaimat,
rakj össze engem!

(2000. jan. 15.)